

Eten en gegeten worden

Wim van Wijk

Als je in de Biesbosch woont, maak je wel eens iets bijzonders mee. Maar wat we in het laatste weekeinde van januari voor onze ogen zagen afspelen, valt in de buitencategorie. Er ontrolde zich een drama in drie bedrijven, met in de hoofdrollen een paartje wilde eenden, een buizerd, twee kraaien en mijn vrouw. Het schouwspel vond pal voor ons huis plaats, wij als toeschouwers konden het (grotendeels) vanuit de keuken gadeslaan.

Vorig jaar winter merkte een eendenpaar dat er bij ons iets viel te halen. Aangetrokken door de mussen en mezen die zich voor ons keukenraam tegoed doen aan de vetbollen, kwamen de eenden het water uit, waggelden de heuvel op en durfden het op den duur aan om de grond onder de vetbollen af te struinen. Meestal deed alleen zij zich tegoed aan de kruimels die de mezen lieten vallen, de woerd stond er bij alsof hij de wacht hield.

Aan het einde van die winter vertrok het paar weer, maar half januari dit jaar meldde het tweetal zich opnieuw.

Eerste bedrijf

Het was op zondagochtend dat ik met de ontbijtspullen naar de tafel liep toen ik door het keukenraam iets groots een duikvlucht zag maken en vrijwel tegelijk door het andere raam twee eenden met enig misbaar zag wegvliegen en neerstrijken in het water. Hun achtervolger zag in dat hij misgegrepen had en ging in een dode boom aan de oever zitten, lang genoeg om te kunnen zien dat het een Buizerd was.

Tweede bedrijf

Die middag, ik was boven, hoorde ik ineens kabaal, keek naar buiten en zag beneden me de Buizerd op de eend zitten. Als een repeterend geweer liet hij zijn snavel in de nek en op de kop van de eend neerkomen. ‘Nou heeft hij hem wel’, riep ik naar beneden. Blijkbaar begreep mijn vrouw meteen wat ik bedoelde, want ik hoorde de buitendeur opengaan. De Buizerd keek verstoord op, maar was niet van plan zijn prooi op te geven. Met de eend in zijn klauwen vloog hij op, maar loskomen van de grond lukte niet zomaar. Met horten en stoten trok hij de eend achter zich aan door het gras en net toen hij het luchtruim had gekozen, vond hij dat zijn achtervolger te dicht was genaderd. Hij liet de eend vallen, die klapwiekend en bloedend uit haar kop haar weg naar het water zocht en zich bij de woerd voegde, waarna ze samen wegzwommen.

Derde bedrijf

Maandagochtend, koffietijd. Door het keukenraam dat uitzicht biedt op het water,

worden we op de oever aan de overkant van het water een spektakel gewaar: twee kraaien maken duikvluchten op een grote vogel, vallen hem echt aan. De Buizerd, want dat is het, kan ze niet vol van katoen geven, want dan zou hij zijn luid kwakende prooi, 'onze' eend, los moeten laten. Een paar minuten houdt het gevecht aan, dan geven de kraaien het op en gaan op een afstandje zitten toekijken hoe de Buizerd dat andere karwei afmaakt. Het gekwaak houdt op, het plukken begint. De rest van de ochtend, tot ruim na twee uur in de middag, blijft de Buizerd op die plek zitten; de kraaien komen af en toe kijken of zij al aan de beurt zijn. Uiteindelijk zijn ze dat.

Nooit geweten dat een Buizerd zulke grote prooien vangt.

Adres: Ottersluis 49, 3329 KL Dordrecht, zalmhuis@hetnet.nl

Portret van Buizerd (Tekening: Jan Brinkgreve). *Portrait of Buzzard.*